

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ – ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2023.08.04 17:38:32 EEST. Ο Γραμματέας: EMMANOUIL PSARAKIS

Αριθμός απόφασης

...2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Γεωργία Κοταδήμου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου του Πρωτοδικείου, καθώς και τη Γραμματέα Γεωργία Έλλη Βαρεταίου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις Ιανουαρίου για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος: του , κατοίκου Αττικής, οδός ΑΦΜ , ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου του Ευαγγελίας Τσούκα.

Της εναγομένης: Ανώνυμης Εισαγωγικής και Εμπορικής Εταιρείας Υφασμάτων με την επωνυμία », που εδρεύει στην Αθήνα, οδός , ΑΦΜ (), όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου δικηγόρου της Ιωάννη Καρούζου.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από (αριθμ. καταθ. δικογρ. 71113/17 δ/) αγωγή του, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί αρχικά κατά τη δικάσιμο της ! και μετ'αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

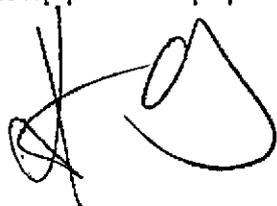
Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση αγωγή ο ενάγων εκθέτει ότι την προσλήφθηκε από την εναγομένη εταιρεία με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου

πλήρους απασχόλησης για να παρέχει την εργασία του ως (περιοδευών) πωλητής
- πλασιέ από Δευτέρα έως Παρασκευή και ωράριο από 8:00 έως 16:00. Ότι από τον Ιανουάριο του 2016 οι μηνιαίες μικτές αποδοχές του μειώθηκαν μονομερώς με απόφαση της εναγομένης στο ποσό των 820,51 ευρώ. Ότι αυτός παρείχε προσηκόντως τις υπηρεσίες του, πλην όμως η εναγομένη του κατέβαλλε λιγότερα από τις τακτικές αποδοχές του με αποτέλεσμα να του οφείλονται για τα έτη 2016, 2017, 2019 έως και Φεβρουάριο του 2020, τα επιμέρους εξειδικευόμενα στην κρινόμενη αγωγή κονδύλια. Ότι από την 1-3-2020 τέθηκε σε καθεστώς αναστολής καθηκόντων λόγω της πανδημίας του κορονοϊού. Ότι στις 10-6-2021 η εναγομένη κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας του, την οποία (καταγγελία) παρουσίασε προσχηματικά ως δήθεν οικειοθελή αποχώρησή του με την επίδοση σ' αυτόν στις 16-6-2021 εξώδικης δήλωσής της. Ότι η καταγγελία αυτή δεν ήταν νομότυπη αφού δεν τηρήθηκαν οι διατυπώσεις του νόμου και καταχρηστική εμφορούμενη από εκδικητικά κριτήρια. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό, επικαλούμενος κυρίως τη συμβατική σχέση και τον νόμο άλλως επικουρικά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, ο ενάγων ζητεί: 1) να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει τα κάτωθι (καθαρά) ποσά: α) 5.105,74 ευρώ ως διαφορές δεδουλευμένων των ετών 2016, 2017, 2019 καθώς και των μηνών Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 2020 και όλα τα παραπάνω ποσά με τον νόμιμο τόκο από τότε που κάθε επιμέρους απαίτηση κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή άλλως από την επίδοση της αγωγής και β) 17.069,88 ευρώ ως αποζημίωση απόλυσης και πρόσθετη αποζημίωση με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της καταγγελίας άλλως από την επίδοση της αγωγής, 2) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και 3) να καταδικαστεί η εναγομένη στη δικαστική του δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρίση αγωγή παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ως καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιου (άρθρα 7, 8, 9, 10, 16 παρ. 2, 25 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και δη των εργατικών διαφορών [άρθρα 591, 614 αρ. 3 στοιχ. α', 621 ΚΠολΔ]. Έχει δε ασκηθεί παραδεκτά εντός της εξάμηνης αποσβεστικής προθεσμίας της διάταξης του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 3198/1955, λαμβανομένης αυτής υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο κατά τη διάταξη του άρθρου 280 ΑΚ, όσον αφορά στην καταβολή αποζημίωσης λόγω καταγγελίας της εργασιακής σύμβασης, όπως αποδεικνύεται από την προσκομιζόμενη με επίκληση από τον ενάγοντα υπ' αριθμ. —

έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή 1. Περαιτέρω, είναι αρκούτως ορισμένη και νόμιμη, κατά την κύρια βάση της, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 340, 341, 345, 346, 361, 648, 649, 653, 655 ΑΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 και 3 ν. 2112/1920, 2 και 5 ν. 3198/1955, 176, 907 και 908 ΚΠολΔ. Αντιθέτως, ως νόμω αβάσιμη πρέπει να απορριφθεί η επικουρική βάση της κρινόμενης αγωγής, που επιχειρείται να θεμελιωθεί στις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. Τούτο διότι η εκ του άρθρου 904 ΑΚ αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι αμιγώς επιβοηθητικής φύσης, μπορεί να ασκηθεί μόνο όταν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία, εκτός αν θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα, στα οποία στηρίζεται η αγωγή από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία (ΟΛΑΠ 22/2003 ΔΕΕ 2003/1358, ΑΠ 836/2017 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 585/2006 ΔΕΕ 2006/942), θεμελίωση η οποία δεν υφίσταται στην προκείμενη περίπτωση. Συνεπώς, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, η ένδικη αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το καταψηφιστικό αντικείμενό της κατά το μέρος που υπερβαίνει το όριο της καθ' ύλην αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου (άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 14 παρ. 1 στοιχ. α' ΚΠολΔ), έχει καταβληθεί το προσήκον δικαστικό ένσημο με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ υπ' αριθμ. 558107941953 0717 0087 e-παράβολο με τη συνημμένη σ' αυτό απόδειξη συναλλαγής).

1. Κατά το άρθρο 416 ΑΚ, η απόσβεση της ενοχής επέρχεται με καταβολή, αρκεί να αποδείξει την κατάβολή αυτή, χωρίς να είναι ανάγκη να αποδείξει και ότι η γενομένη καταβολή αφορά το επίδικο χρέος, γιατί τούτο εξυπακούεται, αφού μόνο γι' αυτό είναι η διαφορά (ΑΠ 178/2010, ΑΠ 1977/2009, ΑΠ 1927/2008). Ο δανειστής, ωστόσο, δικαιούται, κατ' αντένσταση, να ισχυρισθεί και να αποδείξει ότι η προβαλλόμενη καταβολή αφορά άλλο χρέος του οφειλέτη. Στην περίπτωση αυτή ο οφειλέτης μπορεί να αντιπάζει ότι η καταβολή έγινε προς εξόφληση του επιδίκου χρέους, είτε κατόπιν συμφωνίας, είτε με μονομερή από αυτόν καθορισμό εξοφλητέου χρέους, από τα περισσότερα χρέη, με βάση το άρθρο 422 εδ. α' ΑΚ (ΑΠ 1977/2009, ΑΠ 1927/2008, ΑΠ 1988/2006, ΑΠ 1439/2005). Ειδικότερα, ενόψει και της διάταξης του άρθρου 422 ΑΚ, για τον τρόπο καταλογισμού των καταβολών του οφειλέτη σε περίπτωση που αυτός έχει περισσότερα χρέη, η οποία είναι ενδοτικού δικαίου, είναι επιτρεπτή αντίθετη συμφωνία των συμβαλλομένων

είτε πριν από την καταβολή, είτε κατά, είτε μετά την καταβολή. Και, ναι μεν, ο δανειστής δεν έχει ποτέ το δικαίωμα να ορίσει μονομερώς το χρέος που θα εξοφληθεί, ο οφειλέτης όμως μπορεί να συμφωνήσει, ρητώς ή σιωπηρώς, στον προσδιορισμό που προτείνει ο δανειστής, οπότε πλέον ο καταλογισμός δεν γίνεται με βάση το άρθρο 422 ΑΚ, αλλά κατά τη συμφωνία των μερών (άρθρο 361 του ίδιου Κώδικα). Έτσι, υπάρχει, συμπερασματικά συναγόμενη, (σιωπηρή) αποδοχή της πρότασης καταλογισμού του δανειστή από τον οφειλέτη, όταν ο τελευταίος δεν όρισε κατά την καταβολή κάτι σχετικό, ενώ ο δανειστής προσδιόρισε πού θα καταλογισθεί το καταβαλλόμενο και ο οφειλέτης, χωρίς να φέρει αντίρρηση, προέβη στην καταβολή (ΑΠ 370/2001). Αν δεν υπάρχει συμφωνία των μερών ως προς τον τρόπο του καταλογισμού, ούτε ο οφειλέτης άσκησε το κατά το εδάφιο α' του άρθρου 422 ΑΚ πρόσδιοριστικό του δικαίωμα, το οποίο είναι δεσμευτικό έναντι του δανειστή, η παροχή καταλογίζεται με βάση τα αναφερόμενα στο εδάφιο β' του ίδιου άρθρου κριτήρια (ΑΠ 1093/2017 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1653/2011, ΑΠ 1977/2009, ΕφΘεσσαλ 204/2021 ΑΡΜ 2022.1447).

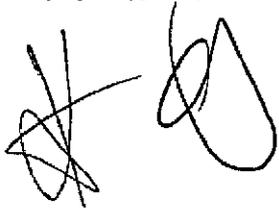
II. Κατά την αληθή έννοια της διατάξεως του άρθρου 281 ΑΚ, το δικαίωμα ασκείται καταχρηστικά όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε της ασκήσεώς του ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το διάστημα που μεσολάβησε χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις, του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού τείνει στην ανατροπή καταστάσεως που δημιουργήθηκε, υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο, με επακόλουθο να συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο. Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του δικαιούχου, σε συνάρτηση με εκείνη του υπόχρεου και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Απαιτείται ακόμη οι πράξεις του υποχρέου και η υπ' αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση, που συνεπάγεται επαχθείς για τον υπόχρεο επιπτώσεις, να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου, αφού, κατά τους κανόνες της καλής πίστης, δεν συγχωρείται να γίνει προς απόκρουση του δικαιώματος, επίκληση πράξεων άσχετων με τη συμπεριφορά αυτή. Για την εφαρμογή της διατάξεως δεν αρκεί μόνη η επί μακρό χρόνο αδράνεια του δικαιούχου να ασκήσει το δικαίωμά του, ούτε η καλόπιστη

πεποίθηση του υποχρέου ότι δεν υπάρχει δικαίωμα κατ' αυτού ή ότι δεν πρόκειται τούτο να ασκηθεί, ούτε κατ' ανάγκην από την άσκησή του να δημιουργούνται απλώς δυσμενείς ή και αφόρητες επιπτώσεις για τον υπόχρεο, αλλά απαιτείται κατά περίπτωση, συνδυασμός των ανωτέρω (ΟΛΑΠ 6/2016, ΑΠ 16/2017, ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, επί αξιώσεων εργαζομένου για την καταβολή οφειλομένων αποδοχών, επιδομάτων κλπ, μόνη η έλλειψη διαμαρτυρίας αυτού για τη μη καταβολή τους κατά τον χρόνο που παρείχε την εργασία του στον εναγόμενο εργοδότη δεν δικαιολογεί τη δημιουργία εύλογης πεποίθησης στον τελευταίο ότι δεν προτίθεται να ασκήσει τις αξιώσεις αυτές (ΑΠ 909/2017, ΑΠ 768/2016, ΑΠ 1103/2013 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ).

Η εναγομένη αρνείται αιτιολογημένα την ένδικη αγωγή, ισχυριζόμενη ότι ο ενάγων αποχώρησε οικειοθελώς από την εργασία του. Περαιτέρω, προβάλλει παραδεκτά ένσταση ολοσχερούς εξόφλησης των δεδουλευμένων αποδοχών, μνημονεύοντας τα επιμέρους ποσά που καταβλήθηκαν για την κάθε μία αιτία ξεχωριστά και τον χρόνο καταβολής αυτών, η οποία (ένσταση) είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 416 ΑΚ, και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω από ουσιαστική άποψη. Τέλος, εκθέτει, όμως επικουρικά, ότι ο ενάγων καταχρηστικά διεκδικεί με την υπό κρίση αγωγή δεδουλευμένες αποδοχές, τις οποίες και ασκεί πέντε και πλέον έτη μετά την υποτιθέμενη γέννηση της χρονικά αρχαιότερης αξίωσής του (ήτοι δεδουλευμένων του μηνός Ιανουαρίου 2016) ενώ ουδέποτε, όσο εργαζόταν στην εταιρεία, πρόβαλλε οποιαδήποτε σχετική αξίωση. Τούτο δε είναι εύλογο διότι είχε λάβει το σύνολο των δεδουλευμένων αποδοχών του για τα επίδικα έτη. Ότι από την ανωτέρω στάση του ενάγοντος εύλογα δημιουργήθηκε σε αυτήν η εντύπωση ότι αυτός δεν θα ασκήσει σε βάρος της τις σχετικές αξιώσεις, πολλώ δε μάλλον από τη στιγμή που δεν του οφείλει τίποτε, η ευδοκίμηση δε της ένδικης αγωγής θα ζημιώσει οικονομικά την εταιρεία. Με το περιεχόμενο αυτό ο εν λόγω ισχυρισμός, κατά το σκέλος που η εναγομένη αρνείται την ύπαρξη του αγωγικού δικαιώματος, είναι νόμω αβάσιμος αφού η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ εφαρμόζεται όταν το δικαίωμα ασκείται από τον δικαιούχο, όχι όμως και όταν ο διάδικος αρνείται την ύπαρξη ή την άσκηση του δικαιώματος του αντιδίκου του, καθόσον είναι λογικώς αδύνατη η καταχρηστική άσκηση ανυπάρχοντος δικαιώματος (ΟΛΑΠ 17/1995 ΕΛΛΔνη 1995.1531, Εφίωανν. 62/2007 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Ομοίως νόμω αβάσιμος τυγχάνει και κατά το δεύτερο

σκέλος του ενόψει του ότι και αληθή υποτιθέμενα τα πραγματικά περιστατικά δεν συνιστούν καταχρηστική άσκηση δικαιώματος κατά το άρθρο 281 ΑΚ, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στην υπό στοιχ. Η νομική σκέψη, καθόσον μόνη η έλλειψη διαμαρτυρίας του ενάγοντος για τη μη καταβολή των εν λόγω αξιώσεών του κατά τον χρόνο που παρείχε την εργασία του δεν δικαιολογεί τη δημιουργία εύλογης πεποίθησης στην εναγόμενη ότι δεν προτίθεται αυτός να ασκήσει τις αξιώσεις του, αλλά απαιτούνται πρόσθετες περιστάσεις αναγόμενες στη συμπεριφορά τόσο του δικαιούχου ενάγοντος όσο και της υπόχρεης εναγόμενης, οι οποίες δεν εκτίθενται εν προκειμένω.

Από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρα ανταπόδειξης και την ανωμοτί κατάθεση του ενάγοντα στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου οι οποίες (καταθέσεις) περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού, όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, τα οποία προσκομίζονται και των οποίων γίνεται νόμιμη επίκληση, είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, την υπ' αριθμ. ένορκη βεβαίωση του Ι., που λήφθηκε με επιμέλεια του ενάγοντος ενώπιον της συμβ/φου Αθηνών μετά νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση της εναγομένης (βλ υπ' αριθμ. έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με τη συνημμένη σ' αυτήν κλήση - γνωστοποίηση εξέτασης μάρτυρα), τις υπ' αριθμ. και ένορκες βεβαιώσεις των και αντίστοιχα, που λήφθησαν με επιμέλεια της εναγομένης ενώπιον των συμβ/φων Αθηνών και Ιλίου αντίστοιχα, μετά νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση του ενάγοντος (βλ υπ' αριθμ. έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου με τη συνημμένη σ' αυτήν κλήση - γνωστοποίηση εξέτασης μάρτυρα), από όσα βάσει των προτάσεων των διαδίκων συνομολογούνται (άρθρο 261 ΚΠολΔ), τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), καθώς και την εν γένει αποδεικτική διαδικασία [εκτός από τις υπ' αρ. πρωτ. και υπεύθυνες δηλώσεις ένταξης της εργοδότης εταιρείας τις οποίες επικαλείται και προσκομίζει απαραδέκτως το πρώτον η εναγομένη με την προσθήκη της αφού δεν είναι αποδεικτικά μέσα που αφορούν αντίκρουση

κάθε μηνιαίου μισθού, που συμπίπτει με την τελευταία ημέρα κάθε μήνα κατά τον οποίο ο ενάγων παρείχε την εργασία του, ήτοι από την πρώτη ημέρα του επομένου μήνα στον οποίο αφορούν και μέχρι την εξόφληση. Το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινώς εκτελεστής ως προς το καταψηφιστικό αίτημα πρέπει να γίνει δεκτό ως ουσία βάσιμο καθόσον η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του τελευταίου πρέπει να επιδικασθούν στην εναγόμενη κατά το μέρος της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρο 178 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας κατ'αντιβολία των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

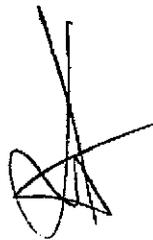
Υποχρεώνει την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των : ευρώ λεπτών (.....) με τον νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα του επόμενου μήνα στον οποίο αφορούν και μέχρι την εξόφληση.

Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

Επιβάλλει σε βάρος της εναγομένης τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις δίχως την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

